

Maj 2017 r.

Sposób identyfikacji substancji stanowiącej „mieszaninę izomerów”

Wstęp

Substancja wytwarzana jest jako „mieszanina izomerów”, ujęta wcześniej w wykazie EINECS w formie wpisów dla poszczególnych izomerów.

Skład

Substancja złożona z dwóch izomerów (A i B) wytwarzana jest w następującym składzie:

Składniki	Numer WE	Numer CAS	Zakres stężeń (%)	Typowe stężenie (%)
Izomer A: 2,2'-[[[4-metylo-1H-benzotriazol-1-ilo)metylo]imino]bisetanol	279-502-9	80584-89-0	50 - 70	60
Izomer B: 2,2'-[[[5-metylo-1H-benzotriazol-1-ilo)metylo]imino]bisetanol	279-501-3	80584-88-9	30 - 50	40

Identyfikacja

Obydwa składniki substancji występują w stężeniu wynoszącym $\geq 10\%$ i $< 80\%$, dlatego nazwa powinna być nadana zgodnie z zasadami przyjętymi dla substancji wieloskładnikowej. Zgodnie z konwencją objaśnioną w dokumencie [Guidance on identification and naming of substances under REACH and CLP \(Poradnik dotyczący identyfikacji i nazewnictwa substancji na podstawie rozporządzeń REACH i CLP\)](#) daną substancję określa się jako „masę reakcji” izomerów A i B:

Masa reakcji 2,2'-[[[4-metylo-1H-benzotriazol-1-ilo)metylo]imino]bisetanolu i 2,2'-[[[5-metylo-1H-benzotriazol-1-ilo)metylo]imino]bisetanolu

Dana substancja nie posiada numeru WE, ponieważ danej masy reakcji nie zgłoszono w wykazie EINECS. Substancja ta jest jednak ujęta w wykazie EINECS w formie wpisów dla jej składników (WE: 279-502-9, 279-501-3). Z tego względu masa reakcji jest substancją wprowadzoną.

Maj 2017 r.

Nota informacyjna

Zanim wydano rozporządzenie REACH, zasady dotyczące wprowadzania substancji do obrotu określone były w dyrektywie w sprawie substancji niebezpiecznych (dyrektywa 67/548/EWG). Substancja ta była wcześniej ujęta w wykazie EINECS w formie wpisów dla poszczególnych izomerów. Natomiast rozporządzenie REACH wymaga rejestracji substancji wytwarzanych lub importowanych. Jeśli jednak substancja złożona z różnych izomerów została zarejestrowana jako substancja wieloskładnikowa, nie jest konieczne badanie samej substancji, gdy profil zagrożenia tej substancji można w sposób wystarczający określić na podstawie dostępnych informacji o poszczególnych izomerach.